

# АЛЕКСЕЙ ПЛЕШЧЕЕВ ПРИЗРАЦИ

Превод от руски: Надя Попова, —

[chitanka.info](http://chitanka.info)

Мелодии отколешни, далечни  
понякога изпълват вечерта.  
В тях, оцелели, призивите вечни  
трептят на неподкупната черта.

И се възправят призраци познати,  
мълвят безжизнените им уста  
с насмешка: „Бяхме силни и богати,  
но легнахме отдавна ний в пръстта,

разбрали, че е тленна всяка слава,  
че е безплодна земната борба;  
че винаги злодеят побеждава,  
а честните погубва зла съдба.

Спокойно днес в гробовете си гнием,  
не може суета да ни смути.  
За теб, човеко жив, от болка вием —  
че още страдаш и се луташ ти!

В живота взираш се с надежда тайна...  
Мечтите млади в теб кипят безкрай  
и вярваш: работата всеотдайна  
е сигурен залог за бъдещ земен рай.

Ела, последвай ни в небитието  
без прангите на дълг или вина;  
спасявай сънищата си, додето  
не е попарила душата ти слана!

Каква по-хубава съдба от тази —  
да слезеш в гроба необезверен...  
Съмнението рано ни прегази,  
умряхме — преди сетния си ден!“

*Махнете се, видения проклети!  
Не ме влече печалният ви зов —  
аз чашата на скърби и несрети  
до дъно да изпия съм готов!*

*И вярвам: идеалът не умира,  
ще озари света ни с правда той!  
Какво, че съм прашинка във всемира? —  
Следа оставя всеки честен бой.*

*Махнете се!... А вие, звуци, в здрача  
вдъхнете нови сили в мойта гръд!  
Дори през кръстни мъки — пак ще крача  
със благослов по земния си път!*

# ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

**МОЯТА БИБЛИОТЕКА**



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.